

تحلیلی بر پنج دهه تجربه مدیریت و برنامه ریزی شهری در طرح های توسعه اراضی عباس آباد تهران

مهدی حسینی دهاقانی

کارشناس ارشد مدیریت شهری، دانشکده شهرسازی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

چکیده

بررسی ناکارآمدی و عدم موفقیت طرح های توسعه شهری در ایران، مورد توجه پژوهشگران متعددی از گذشته تا حال بوده است. در این پژوهش، به تحلیل تجربیات مدیریت و برنامه ریزی شهری در طرح های توسعه اراضی عباس آباد تهران پرداخته می شود. اراضی عباس آباد، در طی دهه های گذشته همواره یکی از مسائل مهم برنامه ریزی و مدیریت شهری تهران بوده است. آخرین طرح جامع مصوب این اراضی مربوط به سال ۱۳۸۴ می باشد. آنچه امروز با گذشت بیش از یک دهه از شروع اجرای این طرح دیده می شود، نه یک سره انتقادات اساسی از معضلات و مشکلات به برنامه ریزان و مدیران شهری است و نه یک سره می توان فرایندهای آن را در چارچوب اهداف عالی برنامه ریزی و مدیریت شهری دانست. این تلفیق دو گانه، کمک می کند تا هم راهکارهای عملی که با موفقیت همراه بوده اند، مورد بررسی قرار گیرد و هم چالش هایی که در فراروی مدیریت شهری بوده است. این پژوهش با تمرکز بر روی مفهوم حکمروایی شهری، تحلیل طرح های توسعه در اراضی عباس آباد و تحلیل تجربیات جهانی، تلاش می کند تا تجربیات پنج دهه مدیریت و برنامه ریزی شهری را مورد تحلیل قرار دهد.

واژگان کلیدی: طرح های توسعه شهری، پارک های شهری، حکمروایی شهری، اراضی عباس آباد،

تهران